

Szentbeszéd Szent Benedek ünnepére

Gyakran hallottátok, szeretett Testvéreim, hogy Mózes, miután Izrael gyermekeit Egyiptomból kivezette, adományaikból a sivatagban szentélyt épített (vö. Kiv 35,21 skk) Egyesek aranyat hoztak neki, mások ezüstöt, értékes köveket, vagy állatokat. ... „mindezek előképként történtek velük” (1 Kor 10,11), ahogyan az apostol is mondja.

Amikor még evilági életet éltünk, bizonyos értelemben lelki Egyiptomban voltunk. Ha ugyanis az Egyiptom kifejezést lefordítjuk, azt mondjuk: „sötétség”. A rossz életvitel, a bűn, s ha ezekben megmaradunk, azt jelenti, hogy valóban sötétségben élünk. ... Az apostol is ezt mondja: „valamikor sötétség voltatok” (Ef 5,8). Annak érdekében viszont, hogy fény legyünk az Úrban, Isten megajándékozott minket egy Mózessel, egy törvényhozóval, tudniillik Szent Benedek atyánkkal, akinek ma ünnepét üljük. Bölcsessége és gondoskodása által haladunk előre e világ sivatagában, hogy egykor eljussunk az Ígéret Földjére: nem oda, ahová Izrael testi gyermekei testi módon vágyakoztak, hanem abba a hazába, amit a próféta remélt, amikor ezt mondta: „Hiszem, hogy meglátom az Úr javait az élők földjén” (Zsolt 26,13). Az Úr erről a földről mondta: „Boldogok a szelídek, mert ők öröklik a földet” (Mt 5,5).

Szent Benedeket nemcsak Mózes lelke töltötte be, hanem bizonyos értelemben sokkal inkább az össze többi szent lelke is betöltötte, ahogy azt valaki mondta. Izrael gyermekeinek áldozati adományáiból lelki szentélyt épített. *Regulájában* felragyog Szent Ágoston aranya, Szent Jeromos ezüstje, Szent Gergely festett bíbora, de a sivatagi atyák drágakőhöz hasonló mondásai is ott tündökölnek benne. Ezek ékesítik mennyei épületét.

Ti vagytok, szeretett Testvéreim, Isten szentélye, Isten temploma, ahogy az apostol mondja: „Isten temploma szent, s ti vagytok az” (1 Kor 3,17). Templom vagytok, mert az Úr örökké uralkodni fog bennetek. De mégis, sátor is vagytok, mert bennetek lakik Ő vándorlástok során, bennetek éheznek, bennetek szomjaznak. Ezt a sátrat még mindig a levíták hordozzák. ... Azok hordozzák a sátrat, akik lelkiismeretesen teljesítik Mózesünk törvényét: „Egymásnak mind testi, mind lelki fogyatkozásait a legtürelmesebben viseljék el. Egymásnak versengve engedelmeskedjenek” (RB 72,5 sk). Azok hordozzák vállukon, akik – anélkül, hogy a földi boldogulás és jólét vigasztalását várnák – állhatatosan arról elmélkednek, amit ugyanebben a fejezetben olvasunk: „Krisztusnak semmit elébe ne tegyenek” (RB 72,11).

...

De térjünk most vissza hozzánk, Testvéreim: ha Izrael lelki gyermekei vagyunk, s ha lelki értelemben kivonultunk Egyiptom földjéről, akkor minden egyes testvérnek – akkor e sátor felépítéséhez nekünk mindnyájunknak áldozati ajándékokat kell bemutatnunk, még hozzá mindenkinek abból, amiben bővelkedik. „Mindenkinek saját ajándéka van ugyanis Istentől: az egyiknek ilyen, a másiknak

meg olyan” (1 Kor 7,7) Az egyik több munkát tud bemutatni, a másik több virrasztást, vagy több böjtölést, vagy több imádságot, több lelki olvasmányt vagy több szemlélődő elmélkedést. Mindezekből az áldozati adományokból szentélyt kell felépítenünk, úgy hogy –törvényhozónk előírása szerint – senki ne mondjon semmit saját tulajdonának, és ne tartson semmire igényt, hanem legyen mindenük közös (vö. RB 33,6). Ezt, kedves Testvéreim, ... sokkal inkább erényeinkre és lelki adományainkra kell vonatkoztatnunk. Éppen ezért senki se dicsekedjék Istentől ajándékba kapott kegyelmi adományaival, mintha ezek saját tulajdona lennének. Senki se irigykedjék testvéreére bármiféle kegyelmi adományáért, mintha az egyedül testvére tulajdona lenne. Bármit birtokoljon ugyanis, tekintsen mindent minden egyes testvére tulajdonának. Bármit birtokoljon is testvére, sose legyen az embernek kétsége afelől, hogy az az övé is. Valóban, a mindenható Isten mindenkit, akit csak kiválaszt, egyetlen szempillantás alatt elvezethet a tökéletességre, és minden egyes embert megajándékozhatna minden erénnyel. Ő azonban szeretetteljes gondoskodással fordul felénk, úgy hogy az egyiknek szüksége legyen a másikra, s hogy benne az övé is legyen mindaz, amit saját magában nem talál meg. Így gondoskodik az Úr az aláatról, így gyarapszik a szeretet, s így valósul meg az egység.

Így lesz minden egyes dolog mindenkié, s így lesz minden minden egyes emberé. Mindenkinek hasznára van mindenki erénye, miközben saját gyöngeségünk tudata megőriz bennünket az alázatban. ... Mert őszintén mondom nektek, hogy bármit is tesz valaki, az mindenkié lesz, és amit mindenki tesz, az minden egyes testvér tulajdona lesz. Ahogy ugyanis a test egyes tagjainak sem ugyanaz a feladata, úgy az apostol szavai szerint: „sokan egy test vagyunk Krisztusban; egyenként pedig egymásnak tagjai” (Róm 12,4; vö. 1 Kor 12,12 skk; Ef 4,4.16). Ezért mondhatja a gyöngye: erős vagyok. Ahogy ugyanis benne türelemmel elviseli a testvére az ő gyöngeségét, úgy birtokolja ő is testvéreben az elviselésben az erőt.

...

Szent atyánk, Benedek érdemeiért és közbenjáró imádságai által adja meg nekünk mindezt a mi Urunk, Jézus Krisztus, Ő, Aki él és uralkodik az Atyával és a Szentlélekkel együtt, mindörökkön örökké. Ámen.

Részletek Rievaulx-i Szent Elréd ciszterci apát beszédeiből